

Dr. Zahumenszky József

(1928-2018)

Életének 90. évében elhunyt Egyesületünk első tiszteletbeli főtitkára, aki hosszú idő óta meghatározó alakja volt a közlekedésnek, a Közlekedéstudományi Egyesületnek.

Szakmai pályafutását szállítványozóként kezdte, majd a személyszállításban tevékenykedett. 1965-től 1984-ig a VOLÁN Tröszt forgalmi és kereskedelmi vezérigazgató-helyetteseként dolgozott. Részt vett az 1968-as új közlekedéspolitikai koncepció kidolgozásában. Szakmai életútjának talán legmeghatározóbb fejezete, amikor nyolc évig (1984-től) a BKV vezérigazgatója volt. Innen vonult nyugdíjba több mint 45 év aktív munkás év után. Egy interjúban így vall a sikeres BKV-s évekről:

„Nagyon szerettem a BKV-nál dolgozni, nagy kihívás volt, ráadásul ablakot nyitott a világra. A Nemzetközi Közforgalmú Közlekedési Szövetségi (UITP) tagságunk révén lehetőségem volt számos nagyváros tömegközlekedési megoldásával megismerkedni, amiből sokat hasznosítani tudtunk Budapesten, sőt a világ is tanulhatott tőlünk. Az UITP-ben végzett bizottsági és alelnöki munkám elismerésének is tekinthető, hogy a két évente megrendezésre kerülő kongresszust 1989-ben Budapesten tartották. Nyugati példák alapján jelentek meg a járműveink oldalán a reklámok, épültek reklám oldalfalú fedett váróhelyiségek a hirdetőpénzén, de az is újdonság volt, hogy a 8-10 percnél ritkábban járó járatok menetrendjét tételesen meghirdettük – addig csak az első és utolsó indulás, valamint a követési időköz szélsőértékei voltak feltüntetve. Akkoriban 4,5 millió utas (felszállás) volt munkanapokon a társaság járműveire. Folyamatosan mértük az egyes viszonylatok kihasználtságát, ahol 80% feletti érték adódott, oda személyesen is elmentem tájékozódni, mi okozza a nagy arányt, és hogyan lehetne enyhíteni a zsúfoltságot. Arra biztattam a kollégáimat, hogy merjenek kiállni a szakmai álláspontjukkal a nyilvános fórumok felé, azaz tájékoztassák az utasokat, a médiát, a hazai és nemzetközi fórumokat azokról a kérdésekről, amelyekben kompetensek és képbenn vannak. Ha nincsenek a tények birtokában, irányítsák a kérdezőt ahhoz, aki képes lehet válaszolni a feltett kérdésre, ha nem találnak ilyet, akkor küldjék a kérdezőt hozzám.”

A KTE-ben vezető tisztségeket töltött be, mint szakosztály-elnök, később öt évig a KTE társ-elnöke és tíz évig főtitkára volt.

Szakmai munkája mellett fontosnak tartotta az elméleti ismereteket, és a gyakorlatban szerzett tapasztalatait összegezve 1970-ben doktorált. Tudását a közgazdasági egyetemen és a győri főiskolán mint meghívott előadó adta át a jövő közlekedési nemzedékének.

A Közlekedéstudományi Szemlét és a Városi Közlekedést mindig támogatta, és emellett szerzőként, valamint lektorként is közreműködött a lapok munkájában. Számos fontos írása, tudományos és gyakorlati publikációja is megjelent.

A közösséget fontosnak tartotta, és ennek megfelelően élt, csapatban gondolkodott és játszott (sikeres vízilabdázó volt).

Munkaidejét, eredményeit számos kitüntetéssel ismerték el. Egyesületünk valamennyi kitüntetését megkapta, amivel jelképesen elismerték azt a sok és eredményes munkát, amit a tagságért, a lapokért tett.

Szakmai munkájával és közösségi tevékenységével együtt a teljességet szeretett családjá biztositotta. Felesége halála után, – ami nagyon megrendítette – is igyekezett a közösségben maradni, az eseményeken, rendezvényeken megjelenni és észrevételeivel segíteni Egyesületünket. Készült, készültünk a 90. születésnapjára, amit sajnos már nem ért meg, de jelentős életműve a mindennapokban hasznosul.

Nyugodjék békében.

a Szerkesztő Bizottság

